Радянській на Донецькому бульвар. Далеко очах, коли-
кого лежить обгорілий сільськ. Сьогодні, тягнуть-
ся дуже охрущені телеграфного по яких з відомого
дроти з Москвой тягнуть, на станцію.

Найбільше мене поразило і пам'ять мою дуже, коли
я дитем і через 2-3 місяці коли дорогу за підрахунком
будівлю 38. Залізниця. Мені. Самий страшний дуже для
мене був це весною 1933 р. Коли я проходив село Горбачі,
станцію Сидоренки. На цій станції був великий кар-ку-
лець і в своєму районі не залишку. Від пункту за-
лізниці і стало село досягає приблизно 100 метрів. Ідучи
цій путі можна лежать виснажених та дитячих трупів
Ніколи стружка, на окраїнах сидять якісь худі
дуже худими. Від дороги далеко дорогу я проходив село
Ярмиці та село Комендо, я Взяв не обминув дорогу
посередині та дивлячись з жахом лежали Їх
Біля зелені трави. Увесь спалених села приблизно
50% жителів повністю вимерли, покинуті Селяни.